

Universitätsbibliothek Wuppertal

Auli Gellii Noctes Atticae

Gellius, Aulus

Lugd. Batavorum, MDCLXXXVIII

Ad lib. II.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1123)

ne: scripti tamen suspicionem movent. Reg. enim & Rott. & Schefferi: *presinitur*. Ut videantur velle: *Quod igitur certus dies presinitur, pactumque fit.*

Utrumque utraque alteri a l alterum] Quare hoc maluerit Carrio quam alteri ad alteros, quod prius legebatur & exstat in nostris, ignoro: jam enim cessant ejus Notæ, finitæ ad illud *εξεπειρω* dixerunt. Gebhardus hoc quoque ex Pal. revocavit 2. Ant. Lect. 6. sed quod ille amplius, *utrumque ultro citroque*, non apparet in nostris.

Inde ab eo, inquit nomen Sc. quasi initus] Reg. Rot. Vat. Schefferi: *Inde adeo, inquit, nomen esse factum videtur, quasi in via, hoc est, initus atque introitus.* Forte *initia*, ut voluit Lambecius.

Cap. xxvi. *Et in ipsi commentariis]* Sic jam in Aldina. At scripti & prima editio, *in ipsius commentariis.*

Non ita esse Plutarchum, ut diceret] Gebhardus è Pal. *ut deceret: philosophum irasci turpe esse*, 1 Antiq. Lect. 6. Fulvianus *ut deceret philosophum esse. Reg. & Rot. non ita esse Plutarchum, ut Philosophum deceret: irasci turpe esse.* Sic & tollitur ambiguitas, & vera opinor lectio datur. Ipsum enim irasci voluit turpe esse, & cuius; non modo Philosopho. Schefferi *doceret.*

Dum ego atque hic disputamus, hoc tu age] Fulvianus, Reg. & Rot. *tu hoc age.*

Aliud ἀνάλητον καὶ ἀναίδητον. Nam aliorum omnium] Regius: *aliud ἀνάλητον & ἀναίδητον, id est hebetem & stupentem.* Rottend. *aliud Gr. 1. ebetem ac stupentem.* Prima quoque editio: *aliud ἀνάλητον καὶ ἀναίδητον id est hebetem ac stupentem.* Dein uterque calamo exaratus: *nam sicuti aliorum omnium.* Quæ vox omnino desiderabatur.

A D

A. GELLII LIBRUM II.

Cap. 1. *Deque ejusdem viri patientia]* Si sic scripsit auctor, *ταπεινοσύνη*, ubi necesse non est. Scribe: *deque ejusdem viri parcimonia.* Temperantiam ejus in victu frugalitatemque intelligit. Justinus lib. 3. *Parcimoniam omnibus suasit, existimans laborem militia assidua frugalitatis consuetudine faciliorem fore.* Nofter 2, 23. *Parcimoniam & vitæ atque cænarum temeritas.*

Firmamentum id quoque] Cum Regio, Rottend. Fulviano fac habeas: *corporis adfortuitas patientia vices firmandi, id quo*

que accepimus Socratom facere insueviffe. Livius lib. 27. Inde cibo corpora firmare iusti, ut si longior esset pugna, viribus sufficerent. Aurelius Victor de Mithridate: quia adversum venena multis antea medicaminibus corpus firmarat.

Inconniuens, immobilis] Sic MSS. Colvius ad 2 Metamorphosin, inconniuus, quo Appulejus solet uti.

In bello Peloponnesiaco imprime ipsam Atheniensium] Quis non delectatus est ~~ad~~ imprime? At ex errore natum & hic duntaxat abolendum est. Iam tamen Romana & Veneta fovent editio, & inde revocavit Carrio cum Aldus & deinceps dedissent ~~in~~primis. Sed scribendum ex Fulv. Reg. Rott. Lincoln. in belli Peloponnesiacci principis Atheniensium civitatem. Secundo enim ejus anno contigit. Agnosco etiam originem corruptelæ in Rot, in quo est: belli Peloponnesi ac ~~i~~ pue ipis atheniensium: & quod ex regio annotatum: belli Peloponensi acri principis atheniensium. Mox lege: iis parcendi moderandique rationibus, non is.

Cap. II. In discumbendo sedendoque atque in id genus rebus] Nihil hic intolerandi. Quia tamen regius, atque in genus, fortasse satis habuit semel præpositionem posuisse, & scripsit: atque ad genus rebus.

Patrem Præsidis ut sederet] Rot. uti sederet.

Patrum jura cum filiorum, qui in magistratu sunt, potestatibus] Sic MSS. Chr. Colerus Parer. cap. 20 ex Salisberienfi: qui in magistratu sunt aut potestatibus. Quod quæ necessitas imperet, non video. Tum satis durum illud, jura patrum cum filiorum collata.

Iis honoribus prius quibus domi] Regius: prius huc usque quibus. Nunquid is honoribus privilegisque quibus domi quoque vestra te uti priorem decet?

Neque descendere voluit quod pater erat] His verbis si fides, Fabius non movit sese, quod patrem non oportere submitti consuli filio judicaret. At id falsum: voluit enim descendere, ac sensit hoc fieri oportere, sed contatus est, ut tentaret filium. Quare suspicabar: Neque descendemem ulro, quod pater erat & quod inter eos seiebant maxima concordia convenire, lictores non ausi sunt descendere jubere. Quod est, & lictores, cum sponte non descenderet Fabius, veriti sunt animadvertere, memores patrem esse consulis & egregie concordem esse. Licetorum hæc argumentatio tacita erat, non Fabii. Neque descendemem, est, & non descendemem. de quo genere ad Stacium. Sic infra cap. 4. neque utra, pro, & neutra.

Cap. III. I'χδὺν I'εγὼ multa itidem talia citra morem] Vertent piscem pauperem: quod reprehendit Badius, & sacrum piscem facit. Sed MSS. I'χδὺν & I'εγὼ & multa itidem talia contra morem. Ergo ut I'χδὺν ἀρὶ & I'χδὺν, ita I'εγὼ ἀρὶ & I'εγὼ.

Inspi-

Inspirantis prima litera] Videtur quæsitus nitor, *inspirans litera*, pro aspirata. Quamquam possis cogitare, *inspirantes primam literam*. Sed nihil autem mutare.

Fidum Optatum multi nominis] Ita interpolasse Stephanum scribit Barthius 35 advers. 7, cum legeret *fidum optatumque*, unde conjicit *fidum opinatumque*. Sed nosse debuit non illum, sed recentiores interpolasse, quod erat in editione prima, idque reduxisset Carrionem. Video etiam in Rotten. *fidum optatum multi Optatos* autem complures exhibent Lapidæ antiqui. *Optatus* è libertis Claudii præfectus classis, Plinius 9, 17.

Quem ipse Virgili fuisse credebat] Reg. & Rot. *credebatur*, Prægnantius; significat enim non unius Optati, sed commune codicem illum noscentium id iudicium fuisse.

Accusatio subscriptione in reum] Immo *accusatio subscriptione in reum*, ut scripti edicique veteres.

Oroniam divinare quodammodo iudicem oportet] Romana editio, *oportet*. Lincoln. *iudex oportet*. Rot. & Reg. *divino quodammodo iudex oportet*. Fulvianus: *divinæ quodammodo iudex oportet*. Hoc verum. Cicero primo de Oratore: *ex rerum cognitione efflorescat & redderet oportet oratio*.

Sed videtur eum significare velle] Ex Reg. Rot. Vat. *videtur tamen significare*.

Judex ea quæ dicit] Jam apud Aldum sic depravatum, non in Romana, non Veneta, quæ ambæ, *didicit*, quemadmodum etiam scripti: & conjecit Guil. Raichinus 1 Var. 3. Non patronus modo, sed & iudex causam discat. Seneca in ludo: *Quo non alius Potuit citius Discere causas, Una tantum Parte audita, Sæpe & neutra*.

Sed alii quidem divinationem] Lege è scriptis, *alii quidam*.

Cap. v. Atque id commodissime facias] Reg. Lincoln. & Rot. *commodatissime*. Iidem cum edit. Romana & Veneta: *de elegantia tamen detraxeris*.

Cap. vi. Debet vis vera atque natura verbi] Malim, *vera atque nativa verbi*. Sic lib. 9, cap. 9. *nativa dulcedinis*.

Direpta est, ut non ab hoste] Rottend. & Lincoln. *non ut ab hoste*, quemadmodum & apud ipsum Tullium legitur cap. 55. *Ibidem religionum*, ubi nostra exemplaria *religionem*.

Unum est ejusmodi] Rot. & Lincoln. *ejusmodi*. Rott. Reg. & Ascens. *hujusmodi*.

Πολλάκι γὰρ ἐμωχθῆς] Miror unde iste *μωχθῆς* invaserit, nisi forte ex Macrobio Saturn. 6, 7. Regius & Pal. teste Gebhardo, & utraque vetus editio: *Πολλάκι γὰρ κηπωχθῆς* vel *κηπωχθῆς*. Frustra muneris omnium plane antiquissimi injuriam insignem, ut fatuim illud *μωχθῆς* defendat, miseratur Gatakerus Advers. miscell. 1. 7.

Sic in actionibus autem civilibus laudari id dicitur] Ita transposuerunt τὸ αὐτὸν, cum reperissent in scriptis: *Sic in act. civilibus autem*, & addiderunt τὸ ἰδίον, quod in illis non erat. Verum tenuerunt Macrobiani codices: *sic in actionibus civilibus auctor laudari dicitur*, quod est nominari. Hoc voluit & Gifanius ad Muretum & à Carrione Stephanus edidit. At quod sequitur, Reg. & Rot. *Inlaudatus autem est quasi inlaudabilis*. Macrobius: *Inlaudatus ergo*.

Templum Diana Ephesia] MSS. & prima editio, *Ephesi*, vel *Ephesi incenderat*. Quod cur mutarent, causæ nihil erat. Est enim, ut Græcis τὸ ἐφεσίου τὸν ἱεῖος ἱερὸν. Vitruvius lib. 2. *Ephesi in ade simulacrum Diana*.

Et hic quidem Poëta locis aliquot] Apud Macrobius, *hic idem*; & præfert Meursius 4. miscell. 9.

Squallere enim dictum est à squamarum] Rott. & Lincoln. τὸ ἐστὶν ignorant.

Cap. VII. *Subtilissime dijudicaverunt*] Reg. & Rot. *dijudicarunt*.

Omnibus quæ pater imperat] Fulvianus, Reg. & Rot. *Omnia quæ pater imperat parendum*. Quod genus loquendi doctius & à vulgo remotum hic displicuit; at mox toleraverunt. Est autem contractum eo, quod integrum fuit, *per omnia, quæ pater imperat, ei parendum*.

Quæ sua vi recta aut honesta sunt] Meursius trajiciendum censet: *aut honesta sunt aut turpia sua vi. quæ recta aut honesta*, 4 Miscel. 9. Miscere videtur, quæ separanda sunt. Nam illud propositum, *Omnia quæ in rebus humanis fiunt, ita uti* (sic enim optimi codices) *docti censuerunt, aut honesta sunt aut turpia*, hoc, inquam, propositum sophistarum est. Cui subjicit Gellius, *quæ sua vi recta & honesta*, hoc est, se istud admittere in illis, quæ non nisi recta & honesta sunt; & priora oportere fieri sive præceperit pater, sive non præceperit; posteriora nec si præceperit. At tertium esse genus *μίσθων & ἀδικόρων*, (tum MECAΔΙΛΑΦΟΡΑ, regius) quod quia dissimuletur in argutio-la illa, ideo illam reprehendit ut imperfectam.

Catilina aliquo aut C. Bibulo] Gifanius ad Muretum & Lipsius 1 Ant. 19 de conjectura, ut ajunt, ille *aut Tubulo*, hic *aut L. Tubulo* correxere. Nos in Rot. plane ac sine ambiguitate videmus, *aut tubulo*.

Non est ergo integra propositio dicenda] Fulvianus, Reg. & Rott. *dicendum*. Lege *dicentum*, vel *dicensum*, ut voluit & Muretus.

Neque omnes verumque dicitur, prior videri potest] Suspectum hoc

hoc Stephano: cum enim τὸ ὄναι μὲν adjectivum sit, æque atque τὸ ὄναις, particulam connexivam, interjici oportere. Acu rem tetigit, nam regius, ὄναις; ὄναι μὲν.

Deest enim disjunctioni ista tertium] Reg. & Rot. disjunctioni. Varro lib. 1. de re rust. 2. *Dijungamus igitur, inquit, pastionem à cultura.* Noster lib. 16, 8.

Potest ita concludi, *Nonnunquam est igitur*] Regius; *non potest ita concludi, Nunquam est igitur* parendum. Satis commode; nam hæc istorum conclusio fuerat. In Rottend. etiam *Nunquam* est pro *Nonnunquam*.

Cap. VIII. *A Plutarcho peracta sit in syllogismi*] Regius, *peracta in syllogismi.* Lege, *facta.* Et omittitur merito τὸ *fit*, nam pro more suo potius τὸ *Est* intellexit auctor.

Sumere debuit: ὁ δὲ ἀνάλογος ἐστὶν ψυχῆς καὶ σώματος ἀλόγου. Regius, ὁ δὲ ἀνάλογος ἐστὶν ψυχῆς καὶ σώματος ἀλόγου.

Epicurus cuicumodi homo est] Rottend. *cuimodi*, ut voluit Gifanius: qui de hoc multa congestit in Observationibus I. L. sed adeo non distinguit *cuimodi* & *cuicumodi*, ut alterum profus aboleat. Sed cum utrumque in MSS. & quidem emendatissimis reperitur, apparet utrumque in usu fuisse: ubi autem utrum commodius, ex sensu potius quam ex libroriorum inæquali cura judicandum. Itã autem differre videntur, ut *cuimodi* sit qualis vel quale, *cuicumodi* qualiscumque vel qualecumque. Veluti apud nostrum 14, 1. *Atque illud etiam cuimodi esset, considerandum putabat.* Id est, quale esset, cuius generis, quam bene conveniens foret. Eodem libro cap. 6. *Cuimodi sunt, qua speciem doctrinarum habeant.* Lib. 21, 1. *Cuimodi sunt ea, qua reprehendisti.* His omnibus locis certum est τὸ *cuicumodi* non posse poni. At lib. 9, 2. *Demus huic aliquid aris, cuicumodi est,* & Lipsius in membranæ, quas laudat eximie bonas, & nos in binis haudquaquam malis invenimus. Significat, qualiscumque est. Lib. 13, 21. *Ac ne id quidem prætermittendum puro, cuicumodi est.* Sic in unis & nos; in duabus *cuimodi.* Lib. 18, 3. *eandem illam sententiam disertis viris, cuicumodi posset, verbis dicere.* Id est, quibus quibus vel qualibuscumque posset. Lib. 20, 1. *Quoniam satis esset invalido cuicumodi veitabulum.* Sic recte Carrio: etsi nostræ tantum *cuimodi.* Cicero de finibus 3, 9. *his tamen omnibus eos antepono, casusmodi sunt, qui summum bonum in animo atque in virtute posuerant.* Lambinus, *casus/casusmodi sunt*: Gifanius retinet vulgatum. At in membranæ bonæ notæ reperi, *cuimodi sunt*: neque aliud significat ille apud Graterum mutilus, quem ait habere tantum, *eos ante potuimodi sunt*: elisum enim tantum *No.* Ergo scribe, *cuicumodi sunt.* Quo Ciceronem pro Sex. Roscio utum testis locuples Priscianus in

tertiodecimo: quod eidem ad Atticum 3, 22, in fine tertii quartique Tusculanarum, inque secundo de legibus ex certissimæ fidei scriptis restituit Victorius: quem qui falli decrevit & cuiusmodi Latinum non esse, parum cavit ipse, ne quid asperius dicam.

Cap. I X. *Ab Epicuro dictum insectatus sui* Insectatus est solet malle noster.

In Epicuro accrescendo λέξεις τηρεῖ] Ex Fulviano video notatum ἔχει. At Regius plane λέξι.θηρει. Huic enim debet, quod sic legendum præcipit ad Solinum p. 1467 Salmasius. Λέξι.θηρειν autem apud Epiphanium dici & λέξι.θηρας vocularum aucupes, qui in sacris literis ὄρεσι λέξιν accipiebant, quæ traherent ad falforum dogmatum confirmationem, docuit Casaubonus ad Athenæum 3, 19. His obnuntiat Reinesius Var. 1, 6, & deceptum esse Casaubonum dicitur, qui cum in accusandi casu πληθυντικῶς legisset alicubi λέξι.θηρας quintæ declinationis eam terminationem esse opinatus sit; eumque aliter sensurum fuisse, si à simplice ἡρεω, ἡρέω, ἡρέω deducta & composita introspexisset. Equidem ἡρεῶν λέξεις dicit Epiphanium lib. 2 Panarii p. 751. ἐπὶ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἀρεῖος ἡρεῶται λέξεις, ὄρεσιν αἰεὶ πὶ πίντω, καὶ ὄρεσιν ἡρεῶν ἐῖναι πὶ πὶ ἡρεῶν, ἢ ὡς ἔχει τὸ ἡεῖον ἡρέμω, ἀλλ' ὡς αὐτὸς νοσῶν &c. Suidas: Θερεῶν λέξεις ὁ πᾶς λέξεις ἡρεῶν. Rurfus: Θερεῶν λέξεις, ἡρεῶν τῆς ἐστὶ ζωῶν χροστίων καὶ ἐναλίαν. Sed tamen idem: Θερεῶντες, ἐπιθεροῦντες. Et ipsum si quis Epiphanium diligentius evolverit, facile tantæ negligentiae crimine Casaubonum liberabit. Quid enim? An non nisi λέξι.θηρας accusandi casu alicubi legit, qui legit Panarii libro 2 p. 785. Προπηθήσαντες τῶντων οἱ λέξι.θηρες δίδως, ὡς ὄρεσιν καὶ ἐχθροῦ ὄρεῶν ἐπιθεροῦντες λέγοντες. qui pag. 801. ὄρεσι λέξιν τὸ πνεῦμα τῶν ὄρεων ὄρεσιν. Hæc profecto non nisi quintæ declinationis sunt, nec possunt aliunde quam à λέξι.θηρ derivari. Similiter quod invitis illi Musis Gratiisque fictum videtur λέξι.θηρεῖν, idem habet Epiphanium lib. 1 p. 149. καὶ τὸ τῆς Τερεῖας ἐῖναι τὸν ἔπει, ὅτι δὲ τῆς πάντως δίδεται ὄρεσιν τῶν λέξι.θηροῦσιν πὶ εἰς ἐῖναι τῶν κραισσοῦν καὶ τῶν περὶ ὄρεων ἄτως ἔχῃ. Eodem pag. 389. Καχρησται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀνερέθοι πῖν, ὡς ἀκνηῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν μέρει πᾶς ῥηταῖς βίβλοις, λέξι.θηρεῖντες ἐῖναι μόνον ἢ πᾶν καὶ τῶν τῶν αὐτῶν ὄρεων ὄρεσιν ἐῖναι μεταχρηστέον. Ubi tamen editur λέξι.θηρεῖντες. Lib. 2 p. 456. Επαδονταῖ δὲ πάλιν τῆς διανοίας οἱ αὐτοὶ λέξι.θηροῦντες ἀπειρας. Eodemque pag. 771. Ἀλλὰ λοιπὸν λέξι.θηροῦντες πὶ καλῶς καὶ ὄρεσιν εἰρημῶν καὶ τῶν ῥημάτων. Socrates histor. Eccles. lib. 6, 20.

καὶ πολλὰ μὲν αὐτῶ βιβλία συγγράμματων λεξιθηρεὶ δὲ ἐν αὐ-
 τῷ, καὶ ποιητικῆς ᾠδαμίγνυσι λέξεις. Quod ex eodem repe-
 tit Suidas in Σιότιο. Sed repugnat analogia, quæ ὁ λεξιθηρῶν
 nominandi casu requirit & λεξιθηρῶν. Hic ergo nodus ut solvat-
 ur, cogitandum erat: non temere pronuntiandum auctore
 carere, quod certum ac præsentem habet. Quid dicemus igitur?
 nempe τὸ λεξιθηρῶν esse ἀποκειμενῶν ex λεξιθηρῶν vel
 λεξιθηρῶν, quemadmodum λίπυ pro λιπαρῶν, κῶρυ pro κῶ-
 ρυνοῖς, δῶ pro δῶμα, ῥα pro ῥάδιον. λεξιθηρῶν & λεξιθηρ
 placuisse, ut μάρτυρῶν & κέρτυρ, διάκλυρῶν & διάκλυρ, &
 similia: & ab hoc esse formatum λεξιθηρῶν, non à θηρῶν.
 Sic πιάω, ἀφ' φιλοπυέουα ἀφ' φιλόπυῶν· sic πῶλ μῶν, ἀφ' ἄπολ-
 μῶν ab ἄπολμῶν. Tale est & σκιοθηρῶν apud Helychium:
 Φρέαρ ὀρύττειν, σκιοθηρῶν· οἱ γὰρ δὲ τῷ μῶν ἡμῶν εἰώθησε
 τῶν μεσσηρήσας λαμβάνειν καὶ σκιοθηρῶν ἐν τῷ Φρέατον.

Cap. x. Ut pluribus gradibus in eandem] Reg. Lincoln. Rot.
 in eadem. Lege, in eadem conscenderetur, id est in ipsum Capi-
 tolium, ut prodidit Salmasius ad Solin. p. 1211.

Quæ in area sub terra essent] Colerus subterrea vel subterranæ.
 Quid opus? Proprie non area magis quam atrium intelligitur
 nisi locus subdivalis. At poterant cisternæ, cellæ, cryptæ ipsa
 in æde sub pavimento esse: non erant hæc tales, sed in area
 ædis sub terra. Nempe area est non modo superficies, sed omne
 illud, quod à solido emunitum est: cujus partem aliquam ne-
 cesse est esse superficiariam & conspicuam, partem sub terra
 relictam.

Quædam religiosa donariis consecratis] Editiones antiquæ: re-
 ligiose donariis consecratis. Rott. religionise donis consecratis. Re-
 gius, Fulv. Lincoln. religiose donis consecratis. Scribe, religiosa
 è donis consecratis, ut præcepit Salmasius.

A litui Capitolini uterentur ad custodiendum] MSS. editui Capi-
 tolii uterentur ad custodiendas. Et posterius quidem antehac vul-
 go edebatur: neque assequor, quare vel Carrio vel Stephanus
 mutaverint.

Cap. xi. Plus quam credi debeat, strenuum] Reg. credi
 queat.

Populi militaria dona habuit] Nihili sunt illa militaria dona
 populi. Regius & Rot. ignorant τὸ dona. Vaticanus spolia pro
 populi. Foran ergo: spolia militaria habuit multi iuga. Nec me
 fugit etiam τὸ militaria delere Salmasium. Sed cur non dixerit
 spolia militaria quæ Valerius Maximus spolia ex hostibus, Soli-
 nus ex hoste spolia? Puto tam constare, licet additum non esset,
 ex hostibus ea fuisse spolia, quam constat bellica vel militaria
 fuisse.

fuisse. Spolia etiam sunt, quæ latro abstulit. Quin & justorum spoliatorum non unum genus: alia certe *opima*, alia *provocatoria*: ut *militaria* possis accipere tralaticia in eo genere virtutis, quæ vulgo milites, fortes viri, capiunt.

Cap. x i i. *Arma caperentur pugnareturque*] Hæc periodos postrema quum verbis legitimis & ex persona legem ferentis terminetur, quam indecorum est eam oratione obliqua & ex persona narrantis incipere? præsertim cum *quod inquit* nusquam interponatur, quod hujusmodi transitiones solum excusat. Opportune igitur quatuor codices, *capientur pugnabiturque*: indicio directam omnem & sibi similem orationem fuisse, & quidem hoc modo: *Si ob discordiam dissensionemque seditio atque discessio populi in duas partes fiet, & ob eam causam irritatis animis utrimque arma capientur pugnabiturque.*

Non alterutræ parti sese adjunxerit] Hanc Carrionis esse conjecturam reor: nam & scripti & antehac editi: *alterutra parte*. Quod vereor, ne fuerit olim, *ad alterutram partem*, quemadmodum & paulo post loquitur, & sæpe mavult Cicero. Ut fam. i. ep. 8. *ad ejus merationes adjungo*. ep. 9. *ad eorum causam me adjungerem*.

Tenuit nos gravis quadam in principio admiratio requirentes] Quatuor membranaceis credo auctorem scripsisse, *requirentes*. Sic Justinus 12, 6. *in locum ira successit existimatio modo personam occisi, modo causam occidendi considerans, pigere eum facti cepit*. Regius quoque, *gravis admodum in principio admiratio*.

Usum ac sententiam legis inspexerat] Rot. *introspexerat*. Regius, *introspexerant*, & mox dicebant. Satis placet.

Populumque partium & amentem non deterruerit, ad alterutram partem divisi] Hic late gangræna serpsit. Primum Reg. Lincoln. Rott. *populum*, sine particula copulativa. Dein Reg. & Rott. *percitum*, ut & Palat. apud Elmenhorstium in Appulejano indice, & ante Carrionem editi. Plautus Casina 3, 5. *ne quid in te mali faxit ira percita*. Cicero pro Milone: *sive illud animo irato ac percito fecisset, ut incensus odio trucidaret inimicum*. Ciceroni *percitus & iratus*, qui Plauto *ira percitus*: sic Gellio *percitus & amens*, qui Appulejo *percitus rabie*. Super hæc pro deterruerint iidem deruerint, quod superest, ni fallor, de deseruerint. Post quod verbum excidit adverbativa particula. Denique *dividi* tres pro *divisi*, significantes *dividui*: neque enim *dividus*, opinor, ut *promiscus*, dixerunt. Nam, inquit, *si boni omnes, qui in principio coercenda seditioni impares fuerunt, populum percitum & amentem non deseruerint, sed ad alterutram partem dividi sese adjunxerint*. Deserunt enim *populum*, qui sese medios gerunt,

gerunt, & ab ejus civili pugna procul removent. *Dividui* autem, eligentes alii hanc, alii alteram disidentium partem. *Fuerunt* etiam, non fuerint, Rottendorfianus.

Eoque partes ab iis] MSS. *aque*, vel *equae*. Scribe, *eoque partes*.

Adversarios servatos magis cupiunt] MSS. *sanatos*, ut edidit recte Carrio. Nam quemadmodum seditiosi & qui res novas moliantur, *insanire* ac *furere*, sic ex poenitentia *sanati* & *ad sanitatem redisse* dicuntur. Tabulae Duodecim: *idem juris sanationis quod sortibus*. i. ut Festus interpretatur; *qui cum defecissent à Romanis*, brevi post redierunt in amicitiam quasi sanata mente. Cæsar 5 Gall. nihil hunc se absente pro sano facturum arbitratur, *qui presentis imperium neglexisset*. Et ibidem, plebemque ad ferorem impellit, ut facinore admissa ad sanitatem reverti pudeat. Auctor libri 8. neque ad sanitatem reliquorum deditione esse perductos. Frontinus Strateg. 1, 9. *L. Sulla*, cum legiones civium Romanorum perniciose seditione furerent, consilio restituit sanitatem esse ferat.

Pleraque, inquit, pars utriusque amici] Conjecturam Carrionis esse censeo. Rot. certe ac reg. ut olim editum: *plerique, inquit, partis utriusque amici*. Mox τὰ ὅτ' relinquunt Rottendorfianus ignorat.

Cap. XIII. *Id quoque nos cum in complurium*] Scribe ex Reg. & Rot. *Idque nos cum in complurium*. Alioqui molesta & quoque repetitio est.

Gracchus domo cum proficisceretur] *Proficisceretur* scripti, atque ex illis sic puto edidisse Anton. Augustinum in Fragmentis veterum historicorum.

Orare cepit, ut se defenderent] Ant. Augustinus: *Orare quidem cepit id, ut se defenderent*. Non temere: nam reperit aliquid in MSS. quod sic reddendum esse censeret, quamquam haud attigerit scopum. Reg. & Rot. *Orare cepit id quidem, ut se def.* Uterque *quid* cum *regia* super τὸ D, ut solent τὸ *quidem* significare. Ne putes, solum *quid*, unde fingi *quirites* possit, in Regio reperiri. Credibile est autem scripsisse Gellium *orare cepit; inquit, ut se defenderent liberosque suos*. Neque offendat quemquam, quod τὸ *inquit* supervacuum videtur, quia statim ante præcedit τὸ *scripsit*. Nam sic passim noster. Inter alia lib. 10, 23. & lib. 11, 12. & lib. 13, 12.

Quem virilis sexus tum in eo tempore] Reg. & Rot. *virile secus*. Quæ non modo antiqui moris ac certæ veritatis lectio est, sed etiam nota bonitatis horum exemplarium. non enim nisi præstantissima & ex talibus translata eam scripturam vocabuli hujus servant. Vide ad Livium. Dein Fulvius Ursinus τὰ *in eo tempore*

cen fer

cenfet inducenda, credo quod nihil significant aliud quam *tam* præcedens. Suspiscabar: *cumque, quem virile secus unum in eo tempore habebat, produci jussit. Vel unum eo tempore.*

Cap. xiv. *Scriptum quidem sic erat] Nullus hic usus rō quidem. Transmove igitur auctoribus membranis: scriptam sic erat, Quid si vadimonium capite obvoluto scripsisset? Recte ille quidem scripsisset.*

Cap. xv. *Colebantur ad deum prope & parentum vicem: atque in omni] Haud scio, ubi Carrio ediderit celebrabatur, quo delectatur Gebhardus 1 Antiq. 10. Scripti omnes colebantur, & tenrandum non est. At iidem atque omni in loco.*

Seniores à minoribus domum deducebantur] Var. Reg. Rot. à junioribus. Et placet, quia altero jam abusus est.

Major rerum omnium honos majori ætati] Reg. & Rot. major omnium rerum honos ætati majori, non sine quodam auctu dignitatis in oratione. Sempronius Afellio infra 5, 18. Omnium rerum hoc interfuit. Lib. 17, 18, quæ duo verba observanda præceperit omnium rerum longe salubria. Lincol. etiam major omni rerum.

Sic capite septimo legis Julia] Reg. Rot. Lincoln. Sicuti Kap. VII. legis Julia.

Sed si par utrique numerus] Quidam manu exaratus. Quod si par.

Cap. xv i. *Nam si hic Silvius, ut in omnium] Fulv. Reg. Rot. Silvius ita ut in omnium.*

Prænom. ei impostum fuit] Reg. & Rot. prænom. ei Postumo fuit. Sic, inquam, non Postumo, uterque; & ut quis jure alius, in quo id nomen occurrit, vel fide vel antiquitate præcellit cõdex: sic nummi & æra: sic marmora, Postumus & Postumius. Sic & Græci Πόστουμος, non Πόστουμος. Quamquam explosum jamdudum est ludibrium distinguendum, quasi postumus esset ultimus, posthumus humato patre natus. Neque aut ratio dari ulla aut analogia ostendi potest compositi ex hujusmodi simplicibus tali significatione provenientis. Postprincipia, postliminium, postscenia, postverganeus dixere. Sed quid his & istis simile? Tirones sic habeant. Posterus, posterior, posterrimus antiquis fecit: hoc posterrimus duobus modis contraxerunt, postumus & postrenus, velut extumus & extremus: nec differens ab initio fuit significatio. Deinde usus, cujus est quantumvis generalia vocabula & formulas certis rebus ac materiis adsignare, obtinuit ut postumi dicerentur mortuo patre nati. Εὐφροῶν enim in hanc rem vocabulum habere, in quo neque mortis neque sepulcri fieret mentio: & necessario hi liberorum ultimi erant, neque post eos alii eodem patre liberi creari poterant. Et hæc delecta notio

notio adeo praevaluit, ut nativa poene interiret: nisi quod hic
 cam Virgilius conservavit, & homines docti sequioris ætatis
 revocarunt. Vide Cujacium 3 Observ. 4. Guil. Canterum 2 No-
 var. 10. Vossium 2 de anal. 25. Cum autem *ὄνομα* est *τὸ Postu-*
mus, eo differt ἀπὸ *τῆς Postumius*, quod hoc gentis est, illud
 antiquissimum prænomen, postea & cognomen fuit. Sic *A. Pos-*
turnus Albinus: sic *Postumus Cominius Auruncus*: sic *M. Agrip-*
pa Postumus. Hoc discrimen dumtaxat fuit ante tempora Cæsa-
 rum. Nam quod *Postumius* cognomen facit And. Schottus, aut
 id pertinet ad inferiora tempora, quæ omnia miscuerunt; aut
 fucum sibi factum in alios propagat. *Albis* tribuit *Postumiorum*
 cognomen, auctore scilicet M. Seneca contro. 21. Sed *Actius*
Postumus nunc ille in libris vocatur. *Cejonis* ex Julio Capitoli-
 no, qui *Cejonium Postunium* Clodii Albini patrem nuncupat.
Junis ob *Junium Postunium* ex triginta tyrannis apud Trebel-
 lium Pollionem, ex corruptis opinor libris. Nullus enim in
 triginta tyrannis neque Junius neque Postumius: sed *M. Cassius*
Labienus Postumus, & filius ejus, qui *Postumus Junior* inter-
 dum nominatur. *Livius* ex Nonarum Caprotinarum fabula, in
 qua commenticius Fidenatium dictator *Livius Postunius* indu-
 citur apud Plutarchum in Romulo & Macrobius: qui tamen
 si existit, nihil ad gentes Romanas nominumque differentiam
 attinet, quippe sic *Livius Postunius* foret, ut *Octavius Mamili-*
us, *Pontius Herennius*, *Decius Magnus*, de quibus ad Livium
 diximus. *Pontis* ob mulierem, quæ Tacito 13 annal. *Pontis*,
 4 histor. *Pontia Postamia* appellatur. *Rabirius* propter illum,
 quem *C. Rabirium Postunum*, non *Postunium*, repetundarum
 reum defendit Cicero. *Sejis* ob *Q. Sejum Postunum* (ut Manu-
 tius & meliores libri) quem veneno sublatum à P. Clodio, ut
 ædibus ejus potiretur, suspicio erat, teste Cicerone in oratione
 pro domo.

Auctorem nullum idoneum nominat] Reg. & Rot. auctorem ido-
 neum nullum nominat. Et mox: in quis Casellium reprehendit.
 non in quibus.

Cap. xvii. Indolus dicimus brevi] Sic & in Rot. conspicio.
 At apud Ciceronem ipsum exhibetur inclitus.

Composuit, concepuit, consecit] Et scripti & editi antehac
 auctius, composuit, consuevit, concepuit, consecit: ut & ipsum
 apud Tullium legere est. Et merito; duo enim utriusque gene-
 ris exempla posuit, breviter pronuntiati, composuit & conce-
 pit; producte consuevit & consecit.

Quare cur ita se dicent jurari] Scripti cum prius vulgaris:
 quare cur ita sit? dicent jurare. At apud Ciceronem datur:
 quare, cur? ita se dicent jurari.

Qua prima est in verbo Felix] MSS. cum editis antehac: *in verbo Fecit.*

Non enim salva συναρτέσι] Fulvian. Rot. Reg. *salva id ἀναλογίᾳ* dicitur à verbo, quod est cogo.

Cap. xviii. *Habuisseque in philosophia disciplinis*] Suavius in regio, aluisseque in philosophia disciplinis. Ut ingenium alere. Sed & alumni pro discipulis. Cicero 4 de finib. *Quid ait Aristoteles reliquique Platonis alumni?* Ad Dolabellam: *te florere laudibus quasi alumnorum disciplinæ meæ.*

Ex libertate in servitutem venum ierat] Vir summus in Floribus Sparfis ad tit. de jure Personarum, scribit jure Romano neminem directe semetipsum vendere potuisse: quod licuerit apud Græcos, & inde hic Diogenem *ex libertate in servitutem venum esse* dici. Aliter Laërtius Diogenes: *Φησὶ δὲ Μένιππος ἐν τῷ Διοζάνῳ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἀλλὰ καὶ πολλοὶ μὲν ἤρωτιδι τὶ οἰδὲ ποιεῖν. Et clarius infra: Καὶ περὶ αὐτοῦ ἤνεγκε γενναῖός τε πατρῶν γὰρ εἰς Αἰγίον καὶ περὶ ταῖς ἀλλὰ, ὧν ἤρχε Σκίρπυλος, εἰς Κρήτην ἀπὸ χρεῖς ἐπισηάσκετο.*

Theophrasti Periparetici servus Pompolus] Non enim *Philostрати*, ut apud Macrobiū 1 Saturnal. 11 legitur. Et *Pompylos*, ut olim edi curavimus, non *Pompolos*. Vide Laërtium.

Demiratus emit & manumisi] Rottend. & Regius, *manu emisit*. Sed deest pronomen *Scribe: Eum Xeniasdes responsum ejusdem miratus emit & manu emisit*. Sic enim & Rott. ut edebatur olim, non *ejus demiratus*.

Ejus Epicteti etiam de se] Tota hæc *ᾠδα* una cum duobus distichis, neque in Regio neque in Rottendorfiano neque in Lincolnensi neque Schefferiano comparet. Itaque Salmastius omnino eam spuriam & ab homine inepto attextam & donatam nostro judicat, in Epictetum & Simplicium. Quod si tamen auctoris est, haud dubie scribendum: *non omnimodo deos exosos esse*. Noverat enim ille veteribus *exosum* esse, qui infestus est, non qui invisus; ut & *perosum*, qui odit, non qui est in odio. Et sic ipsemet utitur lib. 15, 20. *mulieres fere omnes in majorem modum exosus fuisse dicitur*. Editiones superiores, non omnes modo diis. Apud Macrobiū, *non omnimodo diis*: & sic Guilhelmius 3 veris, 13. *Omnes omnimodis diis Carrionis est*.

Cap. x 1 x. *Quibus eadem prapositio Re imponitur*] Rottend; quibus eadem prapositio prapponitur.

Dicimus; itidem rescire] Reg. & Rott. *neque ut rescribere, relegere, substituere dicimus, itidem dicimus rescire*. In τῷ substituere, quod & Lincoln. habet, manifestus librariorum error.

Qua aut occulto consilio latuerint] Rot. & Regius, Romana Venetaque editiones, *consulto consilio*. id est, de industria, studiose

id agentibus, quorum interest. Paulus 1 Recept. Sent. 9: Qui sciens prudensque se pro minore obligavit, si id consulto consilio fecit, licet minori succurratur, ipsi tamen non succurratur. Noctes 6, 17. non sponte neque opera consulta.

Vel prosperis vel expectatis] Multis libris abesse se videre verbum expectatis, & pro eo substitutum in speratis, injuria & videretur Chr. Colerus Parerg. cap. 20. Ego nullum librum tractavi, cui deesset expectatis: sed post Carrionem subique delidero vel in speratis: quod antea & editiones habebant & confirmant scripti, hoc modo: vel adversis vel prosperis vel in speratis vel expectatis. Nempe in in speratis refertur ad adversis, sicut in expectatis ad prosperis.

Nævius in Triphallo] Ita MSS. Sicubi triphallo illuſit oculis, inde factum, quod ~~regeſia~~ supra T literam significans R; disparuerat, aut non animadversa est. Romana, Veneta, Aldus, in tryphalo. Ascensius in Ithyphallo, secutus Baptistæ Pii conjecturam, quæ & Stephano in fragmentis veterum Poetarum placuit. Sed intecedit Tibullus in carmine ad Priapum: *At q[ui] Triphal[us] e[st] sepe floribus novis Tuas sine arte deligavimus comas.* Quare suus quoque Varroniana Satira apud Nonium Marcellum relinquendus est index, Triphallus ~~q[ui] est q[ui] p[ro]p[ri]o[rum] m[en]s[ur]a~~. Sospiter Charisius lib. 1. Calamistros Cigero in Oratore masculine dixit, & Varro de scenics originibus hunc calamistrum: sed idem in Triphallo calamistra. Et se prodit error Auf. Popmæ, qui legit Triphalus, quia φάλδος sit apex galeæ cui crista innitur, sive conus, argumentum, ut ait, in milite virilis animi & vigoris, unde Triphalos sit hæc Satira laudans in viris habitum gravem & severum, contraque mollem & effaminatum vituperans. Τειφάλλος, ut τριόγγος. sed vis primæ syllabæ ad significandum, quæ in τριφυλία, trifurcifer, & similibus. Sic Aristophanes Comædiam scripsit Τειφάλλος Harpocrati, Atheneo, Polluci, Hesychio, Suidæ memoratam. φάλδος idem quæ φάλδος.

Si unquam quicquam] Vatic. Unquam si quicquam.

Sumpsisse mutuum, Extemplo illo] Recte Fruterius 2 Verisim. II. sumpsit. Recte opinor etiam, Extempulo: & videntur confirmare membrana, habentes L literæ adjunctam notulam, quam in siml & poplo eadem scriptura mediæ vetustatis ostendere solet, quum significat simul & populo. Sed quis est ille locus, ubi non desinitur? Fruterius jubet videri, an hoc postremum aliquam lucem accipere possit a festo, cum ait: Doliola locus in urbe sic vocatur, quia inuadentibus Gallis Senonibus urbem sacra in eodem loco defoderunt, ubi sperere alicui non licebat. Actum agit: nam eodem nos ablegaverat Bapusta Pins Annotat. poster.

ster. II. quanto luculentius, tanto minore specie profectus aut veritatis. Interpretatur enim ad rotam figuralem, ut multo ibi labore vexarentur. *Ubi non despuas*, inquit, id est ad Dolio-la: *dolia* autem significant figulinam. Ego vero simplicissime intelligo, quod servi Plautini nominari nolebant, nisi despuendo detestarentur: ipsum scilicet pistrinum. Ibi despuere non poterant molentes, capistrati propter *παιχρίων*. Pol-lux lib. 7 cap. 4. Τότε μὲν τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔσθον ἐρεσσομένοις ἕπερ & μὴ κριπίνῃ ἢ ἀλφίτων ἀειλέθιμρον, παιχρίων ὀνομαζέει, ἰσοχρόδες κηράνημα ἂν, τῶν ἰσοχρότων ἀειαρμυροζώδρον, αἷς ἀδωαῖτες τῶν σίμωνι τοῖς χείρας ἀειχρίων.

Cap. XX. *Omnia septa afficta aedificia villæ quæ sunt* Sic in Stephanica Carrio. Priores cum MSS. *omnia septa aedificia villæ*. Apud Varronem lib. 3 cap. 2. *omnia septa afficta villæ quæ sunt*.

Quæ autem leporaria Varro dicit Particulam autem jam Aldus Badiusque admiserunt; non Romana, non Veneta, quemadmodum nec scripti. Sed majori laborat incommodo locus: non enim videtur facturus fuisse Gellius, ut vocem, quam non modo usarpaverit Varro, sed & tritavis notam fuisse pronunciarit, in dubium vocaret, eamque apud vetustiores extare palam negaret. Augent suspicionem membranæ, in quibus specto: *Vivaria a. quæ nunc vulgus quos Græci appellant gr. quæ leporaria Varro dicit, haud usquam m. ap. antiquiores scriptum*. Unde conjicio: *Vivaria autem, quæ nunc vulgus, quos Græci appellant ὠιδεῖς, quæque leporaria Varro, dici haud usquam memini &c.* Ita in vulgus, quemadmodum inceperat, stringitur hæc censura, non in Varronem.

Cultos & villas expolitissimas Reg. & Rot. *cultos atque villas*. Deinde, *excelsissimo locorum m. statuere*. Ita prorsus, non locorum *murum*. Putes librarium, quem secuti sunt, qui utrumque exemplar effecerunt, cum per errorem tres posteriores literas vocis *murum* ante tempus scripsisset, reliquas, quas prætermiserat, deinde tamen subjecisse: ut fuerit, *excelsissimo loco murrum*, quemadmodum Romæ & Venetiis jam ediderunt. Nisi malis *turrim*, ut speculam significet. Lincoln. *locorum muro statuere*.

Lacus vero & stagna quæ piscibus [Reg. Rot. Lincoln. *Lacus vero aut stagna piscibus. sine τῶν quæ*. Forte, *stagna piscibus coercendis clausa*].

Cap. XXI. *Tum quispiam ex iis qui eodem in numero* Magnum vitium huic loco additum Carrio, dum demere laborat, aggravavit. Tres voculæ, *quispiam ex iis*, etsi existant omnibus in editis, tamen nec in Regio nec in Rot. nec in Lincoln. sunt conspicuæ. At *τῶν* non accidant allevit Carrio, ubi editi habebant;

bebant: cum & quaedam alia scite tum ista omnia ac perite differebat. In quibus & tum jam a male curiosa manu est, nec apparet in scriptis. Nunc cognoscas licet, quam levi brachio reddatur auctori suum, qui scripserat: Tum qui eodem in numero Graecas res eruditi erant, quid ἀμύξα esset &c. quamobrem Homerus solam eam non occidere dicat, tum & quaedam alia, scite ista omnia ac perite differebant. Nihil hic quod non sit membranarum: praeterquam quod cum in tum vertimus, & unicam literam adjecimus, differebant pro differebat exhibendo. quod qui non animadverterat necessarium esse, totum illud, quispiam ex iis, interposuerunt: quasi non sit satis paullo post id legi.

Sed quid hoc totum, quod septentriones] Varic. quid etiam hoc. Quasi dicitur: sed etiam quid hoc totum.

Qui se ad literas memoriasque veteres dederant] Et hoc parum prudenter Carrio. Scripti cum prius editis, dederat. Ex iis puta Romanis quos Opicos vocaverat, non nemo, qui se dederat illis studiis.

Quod quinquatrus dicimus] Scripti, ut antea editum, dicamus.

Rustico certo vocabulo] Fulvianus, Lincoln. Reg. & Rot. rustico cetero vocabulo. Forte cetera, vel ceteroqui: aut & cetero ea significatione, qua ista, accipiendum est.

Stella triones appellatae sint] Regius appellativae sint. Numquid appellatae. ut cap. sequenti.

Subtilius elegantiusque visum est] Fulv. Reg. Rott. elegantiusque esse visum.

Ut ea forma esse triquetra viderentur] Edebatur: ut ea forma esset, ut triquetra videretur. Rot. ut forma esset ut triquetra v. Regius, ut forma essent ut triquetra viderentur. Fortassis, ut forma esset, quae triquetra videretur.

Cap. XXII. Quaesitum est quis hic ventus] Scripti, ut editi antea, quae situmque est: neque aut necessitati aut ornatui servit ablata copula.

Exortum, occasum, meridiem, septentrionem] Fulvianus, Lincoln. Reg. & Rot. septentriones, ut statim & ter capite praecedenti. Saepe numero enim sic maluisse dicere animadvertas. Cicero lib. 2 de natura deorum: Inflectes sol cursum tum ad septentriones tum ad meridiem.

Qui appellatur ἰσημερινός aut ἰσημερινός] Regius ignorat & ἰσημερινός aut, Et ea certum habeo inculcasse aliquem male ἰσημερινός. Ut enim Graeci aequinoctium voce non ἰσημερινός declinata sed ἰσημερινός appellant, ita & satis habuerunt aequinoctialem circulum ἰσημερινός κύκλον dicere.

Quae sunt Ἡγεμῶν ἀστρονῶν καὶ Ἀμυξῶν. Item] Regius: quae sunt Ἀμυξῶν ἀστρονῶν item cadit. sine ὅτις Ἡγεμῶν καὶ. Unde suspicor

ea vocabula interposuisse istic, qui alia parte excidisse ea non animadverterant; & scripsisse auctorem: aut *solstitialis*, quæ *θερινή*, aut *brumalis*, quæ sunt *Χαλκιμαχία* & *Ἰσημια*.

Ut isti ἐπιμυθολογήσει ajunt, ἀπὸ τῶ ἐω πέρων] Reg. *Επιμυθολογεί*. deinde, ut & Fulvianus: τῶ ης. Scribe: ut isti ἐπιμυθολογήσει ajunt δὲ τὸ τῶ ἡς πέρων.

Απὸ τῶ ης πέρων] Regius, ἀφῆλιώτης. & utrovis modo recte scribi volunt.

Tertius ventus, qui ab Oriente hiberno spirat: Volturnum] Sic & scripti, nisi quod *Volturnum*. ut & mox, *aquilo*; *volturnus*, *eurus*.

Is adversus Volturnum stat] Scripti: *is adversus Volturnum facit*. notissima & Ciceroni quoque usitatissima loquendi suavitate: ut *facere cum aliquo*, vel *facere ab aliquo* dicimus, qui sentit idem, aut stat a partibusisdem. Horatius: *Et sapit & mecum facit & Iove* judicat æquo. Sic *adversus* aliquem *facere*.

Unum meridionalem ventum] Rot. quoque *meridiamalem*. quod ex Regio jam produxit & probavit Salmasius ad Solin. p. 1248.

Quas quasi primas nominavimus] Regius, *nominabimus*. Scribe igitur: *quos quasi primos nominabimus*, ut voluit & Salmasius. Nam de ventis loquitur, non de partibus cæli & illa, *Versus Homeri sunt* cum duobus subjectis versibus includenda sunt parenthesi. Quippe continens oratio est: *qui solos quatuor ventos noverit, eurum, austrum, aquilonem, favonium, a quatuor cæli partibus: quos quasi primos nominabimus, oriente scilicet atque occidente latioribus, non tripertitis*.

Inter hos quatuor in mediâ loca] Verba in vulgatis editionibus corruptissima corrigere sese atque ex vestigiis antiquæ lectionis reponere *tertios quatuor* præfatur ὁ πᾶσι ad Solinum p. 1248. Recte ille quidem; sed ostentationis minus esse poterat. neque enim opus fuit difficili & moroso examine vestigiorum præfæ lectionis, cum Regius plane atque aperte, ut & Rottend. Fulvianusque, quod jam Mureto indicatum, præferant *tertios*: *Lincoln. faciant ternos quatuor*. Sed quid est cum *meridie septemtriones*? nam hic quidem quo sensu hæc ponantur, haud facile quemquam demonstraturum puto. Hac ergo parte aliquid e vestigiis præfæ scripturæ veruendum est: nam Fulvianus, Reg. Rott. *cur meridie*. Scribe: *Partim autem sunt, qui pro octo duodecim faciant; tertios quatuor in mediâ loca inserentes circa meridiem & septemtriones*. Duos scilicet circa austrum, & duos ab dextro & sinistro aquilonis latere. *Faciant autem scripti, melius quam faciunt*.

Locorum vocabulis in quibus colunt, aut ex aliqua] Pollent., quod e Pal. refert Gebhardus I Antiq. 10, erat vulgatarum ante

Carrionem: sed scripti meliores adfirmant & colunt. At non male Regius: aut ex alia qua causa

Fapyga ex ipsius Apulia ore proficiscentem eodem & ipsi nomine] Hæc sine dubio contaminatissima sunt. Superiores editiones post & proficiscentem additum habebant quasi sinibus: id sustulit Carri. Regius lapigia ipsius ore proficiscentem quasi sinibus Apulia eodem quo ipsi sunt nomine. Neque aliter Rottendorffianus, nisi quod Lapigia ipsius. Ex Fulviano Apuli eodem quo ipsi sunt nomine produxit & Muretus. Lincoln. ipsius ore proficiscentem apulia eodem quo ipsi. Salmahus conjectat: lapygia sinus ore proficiscentem, qui est Garganus, Apuli eodem: quandoquidem apud Apulejum (ubi propemodum describit hunc locum) legitur in libello de mundo: Appuli lapygem vero ex lapyge sinu, id est, ex ipso Gargano venientem. Apulejum, quæ Favorino accepta refert, à discipulo ejus mutuatum facile concessero: sed ea sua fecit summas rerum persecutus, verborum liber. Nec vero si Apulejus dicere potuit, ex lapyge sinu, id est, ex ipso Gargano, ideo licuit & Gellio Favorinoque dicere, ex ore sinus lapygiae, qui est Garganus. Nam illud Madaurense leporem habet, qualem illud Flori, Senatus, id est, Pompejus. Vide ad Livii epitomen 87. Per quandam similitudinem significat ex Gargano deferri in sinum, & dominari quidem in sinu, sed præcipitari ex monte. At quam belle sonat sinus, qui est mons, vel os sinus qui est mons? Quos sic facimus scribere, eos facile postea est reprehendere & pugnissimè peccare. Sed tamen prodigiosum hoc ulcus est, nec potest a nimium sollicita manu curari. Vide an accipere possis? Fapygia pro terra prætendentem quasi sinibus Appuli eodem, quo ipsi sunt, nomine Fapygem dicunt. Illud quasi ostendit sermone figurato usum: & prætereuntem e militiæ petitem satis hic locum tutatur. Prætendentem, excubantem quasi in specula & vigiliis agentem. Frontinus 2 Strateg. 3. equites deinde in æquum procedere ac velut prætereuntem peditibus.

Et videtur adversus Eurum flare] Regius: & videtur ex adversum eurum flare. Ut Cornelius Nepos in Themistocle: Quo factum est, ut ab Artemisio discederent & ex adversum Athenas apud Salamina classem constituerent. Sic & ipsi in MSS.prehendimus. Noster notat e Terentio lib. 7 cap. 7.

Κακῶς ἐφ' ἐαυτὸν ἔλεον] Regius ἔλεον ἐφ' ἐαυτὸν ὡς κακίας. Scribe: ἔλεον ἐφ' αὐτὸν ὡς ὁ κακίας νέφθ. Et sic quoque apud Apulejum & Aristotelem meteorol. 2, 6 scribendum. Quod si placet retineri & κακίᾳ, is finis erit versus præcedentis. Idem Mureto visum in Fulviano cum legisset: λεκων φεαυτων ὡς ὁ κακίας νέφθ. Apud Plutarchum in Περικτ. Παρωθ. ponitur: εἰς ἡδὴ πάντων ἄλλων βίος ἔλεον ἐφ' ἐαυτὸν, ὡς τε κακίας νέφθ.

Venti commenticii suæ quisque regionis] Lege cum Regio: venti commenticii & suæ quisque regionis indigenæ.

Qui Etesia & Prodromi appellantur] Fac ex Reg. & Rottend. appellitantur.

Quia plus paullo adbibi effudissem] Reg. effusissem. Rot. effussissem. Recte Gebhardus effutiissem, 1 Antiq. 15. quo verbo noster & lib. 5 cap. 1 utitur.

Ex alia atque alia parte cæli spirant] Nonnemo e scriptis: prospirant. Neque enim sine auctore. Apulejus in Apologia: Ea namque tabes si foras corporis prospiravit.

Sunt in his regionibus] Reg. Rot. Lincoln. sed pro sunt. An fuit? Strictura in his regionibus ferraria. Id enim verbum ei rei proprium. Vide infra.

Quantum demas, tantum adcrefcit] Rott. adorescit. Reg. adorescit. Videtur velle adolefcit. Plinius 6, 32. arborum ibi proceritatem ad 114 pedes adolefcere. Idem 7, 16. adolefcit in tria cubita triennio.

Quod supra autem dixi] Non ipse dixerat, sed Favorinus. Numquid igitur? Quod supra autem dixit etesias ex alia atque alia cæli parte stare, haud scio an secutus opinionem multorum temere dixerit. An vero, dixi? nempe in persona Favorini.

Etesia & austri amiversarii] Lege ex Reg. & Rot. Et etesia & austri. Quod autem Gellius considerandum ait, quid sit secundo sole, quid aliud significat quam ignorantia confessionem, inquit Salmasius, & ostendit ita dici, ut secundo anni desuere, in Solin. p. 1261. Recte, sed post Ioh. Isacium Pontanum Analect. 1, 10.

Cap. XXIII. Menandro ac Posidio aut Apollodoro] Sic Aldina. Ro. & Ven. Posodio, Rot. Posidonio. Forte, Posidippo, quem Comicum nobilem fuisse constat. Et sic habet Badiana.

Atqui cum legimus eas, nihil sane displicent] Lege ex tribus membranaceis: Neque cum legimus eas nimium sane displicent. Hoc est, & cum leguntur sola, non valde displicent, vel, aliquo modo placere possunt. Est enim admiratione Græcorum paullo iniquior Romanis suis, & hoc nomine jam aliquoties, forte nec immerito vapulavit. Lincoln. quoque, neque tamen legimus.

Quantumque mutare a Menandro] Sic MSS. sic Romana & Veneta. Aldus, Badius, Gryphius exhibendo mutare occasionem dederunt Palmerio Mellerø illud revocandi in 14 Spicilegiorum. Et notum Catulli: tantum abhorret ac mutat. Quin & noster lib. 13, 3. necessitudinem & necessitatem mutare longæque differre. Regius tamen quæcumque. Itaque non possum quin suspicer edidisse Gellium: quantum stupere atque frigere, quæcumque mutatur

mutatur a Menandro, Cecilius visus est. Nempe stupere ac fringere in illis, que mutuatur.

Diomedis hercle arma & Glauci] Quid sibi volunt, cum in voce notissima tritissimaque vacillant codices? *arma* nusquam integrum. Regius herclea merca & Glauci. Rott. hercleamerca & Glauci. Scheff. hercle amecta & glauci. Lincoln. hercle amerta & Gl. Est præterea qui hercle armamenta. Aliquid latet. Cogitabam, Diomedis hercle ἀμοιβήα & Glauci non dispari magis pretio æstimata sunt. Sic enim, non existimata.

Facie non inliberali] Plautus Epidico: forma lepida & liberali. Persa 4, 3. adduxit simul Forma expetenda liberalem mulierem. Terentius Eunuchō: honesta facie & liberali. Tamen e quodam veteri libro Lipsius, inlevari. Nostræ aves non adducunt.

Nihil dicam ego, quantum differat versus utriusque eximius.] Non nauci hæc oratio. Quod facile sentit Janus Guilelmus 2 Verisimil 24, & non incommode subjicit: quantum differant. Versus utriusque eximios sit satis. Adhuc tamen ὄρω βλακιστέον. Primum, quantum differat mutari metuit. intelligendum enim, inter eos. Cicero act. 1 in Verr. At vide quid differat inter opinionem meam & tuam. Lib. 1 de nat. deor. Si enim nihil inter deorum & deum differt. Deinde Rot. & Regius & Lincoln. utriusque eximius si & aliis ad iudicium faciendum exponi. Scribes igitur: Versus utriusque eximi iussi, & aliis ad iudicium faciendum exponi. Loquitur ut solebant veteres in studiis adjutore anagnosta vel librario utentes. Similiter lib. 1, 23. Ea Catonis verba huic prorsus commentario indidissim, si libri copia fuisset id temporis, cum hæc dictavi. lib. 3 cap. 18. Versum quoque Laberii, in quo id vocabulum positum est, notari iussi. Horatius lib. 11 Sat. ult. I puer atque meo citus hæc subscribe libello.

Επ' ἀμφοτέρων ἢ ἐπιλήρη] Misere adhuc habitus versus: sed iusti sunt jambici senarii & facile in numerum redigendi, nisi ubi valde corrupti sunt. Nihil vetat tentare, quod utcumque cadat, conatus laudabitur:

Επ' ἀμφοτέρων ἢ ἐπιλήρη] ἔα
 Μέλας κροκόδησον, κροκώσασα μέλα
 Καὶ κροκόδησον ἔρπον. Εἰς τ' οἰκίαις
 Ἐξέειλε τὴν λυπῆσαν, ἢν ἐβέλετο.
 Ἴ' ἐπιλήρησι πείνης εἰς τὸ Κρεαθύλης
 Πρῶτον ἢ γ' ὀργῆσι εἰς με γυνή
 Δέσποινά εἰ τὴν ὄψιν, ἢν ἐβέλετο.
 Οὐδ' ἐν πείνης εἰς δὴ τὸ λογαρόν.
 Τούτ' ἔστι πᾶν εἶναι, εἰ κροκώσασα.

Βδελύπομαι τὴν νύκτα τὴν παλαιὴν κακῶν
 Ἀρχῶν· Οἷμοι Κρεωδύλων λαοῦν ἐμὲ,
 Καὶ δέησε πύλαισιν. Γυμναίον ἔστα πηχέως
 Οἷν' εἰ τὸ Φρύαγμα, πῶς ἀνυπόστατον·
 Μὰ τὸν Ὀλύμπιον κ' Ἀθλευῶν ἐδομαῶς.

Ἐπ' ἀμοφάστειραν] Intelligi potest ἀνυπόστατον. Sed parum constant frequentia. nam ἴν' ἐπίκληρον ἢ, sonat, ut sit ex asse honorum patriorum haeres, vel dotata, locuples. Tum et si significet, quandoquidem est, ut transfulerunt, id nihil ad rem faceret. non enim Μέλας (sic enim pro Μέλας legimus) καθόδου ἔστιν, quia locuples est, sed ipsa locuples secura omnes contemnet ob rem ex sententia gestam. Νύχ' est Homericum νύκτα.

Ἰν' ὄρνυας] Dixerat omnium eam in se conversuram oculos. Ab eo lepide deflectit ad formam vituperandam. Et est illa uxor domina satis conspecta etiam ob vultum, quem sortita est, (ideo καὶ ὀλίγη, non ὄν) Asinus inter simias est, ut vulgo dicitur, hoc est, deformissima inter turpes.

Ἐστ' εἰς τὸ Φρύαγμα] Fecimus, Οἷν' εἰ τὸ Φρύαγμα, Muliercula vix cubitum implens statura, qualis est fastu, ut intolerabilis.

Δια τὸ Ὀλύμπιον] Lego, Μὰ τὸν τ' Ὀλύμπιον.

Ab hoste captus libere servio] Recte Carrio, Ad hostes, & sic scripti. Propertius: ad vestros sedeam captiva penates. Sed etiam legendum: liber servio. Ego, qui liber sum, servio, & id salva republica, quæ præstat libertatem civibus.

Eo privatum vir me servatum?] Nihil hic sani. Tentabam: eo privatum it vi me ingratiis.

Uti eam Venundarem] Reg. & Rott. eam uti.

Quæ vestrum fuit Integra etatula quæ hoc itidem] Reg. & Rot. Quis vestrarum fuit integra etatula quæ hoc idem. Optime. Nam Quis quo genere & numero declinarent, antiqui non observabant, ut notat Donatus. Terentius Eunuchus 4, 4 introducit ancillam loquentem: hunc oculus suis Nostrarum nunquam quisquam vidit, Phædria. Habes & vestrarum pro vestrum assertum. Vetus Poëta apud Varronem: Quis tu es mulier, quæ me insuetoproprii nomine?

Nequaquam potuit, ne quidem conatus est] Sic Carrio, cum ederetur: & quidem conatus est. Sed tale coheret oratio. Scripti nequa potuit qui conatus est. Lege: neque potuit, neque conatus est enarrare.

Et nescio quæ mimica inculcavit.] Sic jam Romana, sic Badius. Ven. & Gryphius: inimica. Guilelmus 2 Veris. 24 ait olim lectum,

lectum, quasi mimica; unde facit: nescio quae ab se mimica. Illud quasi anius est Aldi. Scripti ut prima editio, utque Carrio restituit.

Οὐκ εἰρησὶ Κοι. Τῶτ' ἐχὶ κυρίων] Distingue: Εχω δ' ἐπι-
αληθον, Δαμῖα. (ἐκ εἰρησὶ Κοι Τῶτ', ἐχ') κυρίων τ' οἰ-
κίας.

Εχω δ' ἀφ' ὄλων χυλεπῶν] Vat. ἔχω δ' Απολλων ὡς χυλε-
πῶν.

Ac sedi, extemplo saviium Dat jejuna anima] Guilelmus, affe-
di, extemplo saviium Datar jejuna animā. Idem, Ut evomas, volt.
Et datat quidem etiam veteres editiones.

Ea res clam patre fuit] Reg. & Rot. clam patrem.

Καὶ παιδωοῖε ὡς ἀλόγισθ] Hoc fragmentum adsevit &
Stobæus sub titulo Ὅτι σὺν ἀσθεὶ τὸ χαμεῖν, inseruitque suo
Florilegio H. Grotius, qui corrigit hic παιδωοῖεται, & ait
hoc postulare versum. Vellem, non ita paucis præcidisset.
Neque enim hoc oraculum intelligo, & jambos metiri prope-
modum scio.

Ὅς μήτε φυλακῶν τ' ἀναγκαίων ἐχῆ] Interpretantur: Qui ne-
cessarius quoque res non custodit: Qui neque necessariorum studium re-
rum gerit: Qui neque præsidia in præsens habet. Tolerabilis hoc
postremum: tamen abest aliquid, quod desiderat auctor Græ-
cus; & additum est, quod ille non desiderat. Nam τ' ἀναγκαίων
est ab ὀ ἀναγκαῖο necessary, amicus. Φυλακῶν τ' ἀναγκαίων,
præsidia necessitudinum, præsidia ab amicis. Eaque significat illa
Cæciliana factio in illo: Nam opulento famam facile occultat factio.
Quod mihi quidem dictum videtur, ut nihil melius, quicquid
fastidiat Gellius noster.

Εἰ μήτε ἀναγκῆ] Scribe cum Stobæo & Grotio: Μὴτ' ἀν-
εἰτυχη(ας). Stobæus quoque εἰς τὰ λοιπὰ. Placet satis εἰς τὰ κρι-
νὰ τ' βίης. Cicero Lelio: quæ sunt in usu vitæque communi. Lib. I
de oratore: Aliud est esse artificem cuiusdam generis ἑ ἄρτις, aliud
in communi vita ἑ vulgari hominum consuetudine nec hebetem nec ru-
dem. Eodem communiū temporum graves casus. Hoc cum vide-
ret ὀ πᾶν, asperrareturque ἑ λοιπὰ, cur in superiorem ver-
sum addidit in præsens? Sane cum hoc faceret, nondum videtur
ἑ κρινα potius habuisse.

Επιμυθεῖς δυνά] Stobæus, Επιμυθεῖς(α). nec video cur
alteri postponatur.

Αχ' ἐν ἀναγκῆ(α)κῆ] Pessime. Legendum e Stobæo,
Αχ' ἐν ἀναγκῆ. Βί(α) ἀναγκῆ, vita obnoxia vel opportuna
Romanis.

Χιμαζορῶν τ' ἀναγκῆ δ' ἔχον τ' αἰ(α)σον] Ex eodem:

Σημειώματα ζή, ἢ ἢ ἀνιστῶν ἔχον τὸ μίση ἀπείραν, τῶν δ' ἀζω-
δῶν.

[Azabōn ē dwāpō] Suspectum. Numquid ē γδσάμεν? Ἦτις γδ ἐσ ἀλίω] Hic versus in Stobæo non est. Grotius ἀλζῶν.

[Fortuna & res est, ut continuo pareat] MSS. cui fortuna & res ut est continuo patet. Unde fecerunt in prima ed. cui fortuna & res est ut continuo patet. Videtur autem scribendum fuisse: cuius fortuna transversis continuo patet. Hic est ille βίος ἀγάλουκ], quæ vox satis ostendit alienum esse Carrionium pareat. Cicero Bruto: cuius in adolescentiam per medias quasi laudes quadrigis vebentem transversa incurrit misera fortuna reipublicæ. Seneca de vita beata] 15. morbos dico, funera, debilitates, & cætera ex transverso in vitam humanam incurrentia. Idem epist. 117. quibus animum labantem studiis firmem; quemadmodum quæ me ex transverso ferunt aguntque, procul a me repellam.

Cap. 26. In Capitonis Ateji conjectaneis] Rom. & Ven. commentariis. Aldus, Badius, Gryphius, collectaneis. Rottend. planè conjectaneis, ut edidit Carrio, & ita legendum monuit Fulvius Ursinus in appendice Triclinii Ciacconiani.

[Mutitarent, id est, mutua inter sese dominia agitarent] Sic Romana & Veneta. Aldus, Badius, Gryphius convivia. Ea occasio fuit Fulvio, quo dictum est loco, & Lipsio 1 Saturn. 19 restituendi dominia. Et sic Rottend. Regius domina. Sed ubique mutitarent, non mutuitarent placitum Turnebo, Fulvio, Stephano, verantibus & scriptis lib. 18 cap. 2 & Ovidio 4 Fastorum; Quod bene mutarit sedem Berecynthia, dixit, Captant mutatis sedibus omen idem.

[Argenti plus pondo quam libras centum] Scribo, plus pondo libras centum, extrito τῆς quam. quod plurimum in tali loco omittere solent ac subaudire malunt; utique non ἑῖς pondo & libras interponere consueverunt.

[Ludu Romanis item ludis plebejis & Saturnalibus] Rottendorf. fastidit repetitum ludis.

[Hanc Lucilius poeta legem signat.] Rot. Lincoln. Reg. legem significat cum dicit Fannii centussis misellos, sine copulativa. Nempe s litera more vetustissimorum eliditur. Nam centusse misello sit Janus Doufa, dum vitrea fracta conglutinabat. Pudenter autem Gellius, hanc legem significat. Audacius, sed ut excusari possit, Macrobius, a Lucilio festivitatis suæ more centussis vocatur. At non ferendus jam Pighius, quum ad annum 595, quam legem, inquit, Lucilius poeta festive Fannii centussim appellavit. Nam Fannii centussis miselli vel Fannii centussis misellum, sunt centeni aris, quos lege Fannia impendere permissum.

Nuptiis ducenos indulsit.] Ex Regio notatum, nuptus. Intueor Rot. ibi vero, ne qua sit dubitatio, nupt⁹. Et auctore nostro dignum censeo. Nuptus enim idem quod nuptiæ. Staius Pietate Abalcantii: *Ulla quidem nuptumque prior lædasque marito Passa alio.* Aurelius Victor in Hostilio Mancino: *Eo die Numantini forte solemi nuptu filias locabant.* Dies nuptus est dies nuptiarum. Sic ergo noster: *quæ cum certis diebus, sicuti Fannia, centenos æris impendi permisisset, nuptus ducenos indulsit, caterisque diebus statuit æris tricenos.* Perinde est, ac si dixisset, nuptiarum ducenos indulsit. Intelligimus enim nuptus diebus vel ex præcedenti vel ex subsequenti membro.

Constituerit: si quicquam esset natum] Editiones priores: sed quicquid. MSS. constituit sed quicquid. Lege: cumque & carnis aridæ & salsamenti certa pondera in singulos dies constituisset, quicquid esset natum e terra, vite, arbore, promisce atque indefinite largita est. Macrobius 2, 13 ne amplius apponeretur quam carnis aridæ pondotria & salsamentorum pondo libra, & quod ex terra, vite arboreve sit natum. Festus: Centenariæ cœnæ dicebantur, in quas lege Licinia non plus centussibus, præter terra nata impendebantur. In scriptis pro aridæ est autem vel a. quod significat autem (numquid asæ?) tamen pro natum.

Leuius poeta meminit in Erotopægnis] Querunt, quis iste Leuius, quæ Crotopægnia? & tentant Livius. Sero: debuissent enim scire ex Scaligeri Aufonianis 2, 27 Leuium Alcestidem & Erotopægnia scripsisse.

Hædum, qui ad epulas fuit allatus] Reg. & Rot. fuerat.

Pecuniamque suam prandiorum gurgitibus proluisset] Reg. & Rot. prandiorumque. Unde Salmasius: familiam pecuniamque cœnarum prandiorumque.

Kalendis, Idibus, Nonisque, diebus ludorum] Lincoln. Ro. Ven. Ald. nonisque diebusque Reg. & Rot. Kalendis, Idibus, Nonis, diebusque ludorum.

Postremo lex Julia ad populum] Reg. & Rot. Postrema lex Julia. Omnino melius. Vide Observat.

Et aliis quibusdam festiuis trecenti, nuptiis autem & repotiis] Reg. & Rot. festis ut censuit olium & Fulvius Urfinus. Dein Rot. nupti⁹ autem & repni. Ex Regio notatum reponi. Lincoln. & reponissent milies. An fuit, nuptus autem & repotii sestetium mille. nam verba antiquaria in ipsa formula legum sic concepta fuisse videri possunt.

Adusque duo millia sumptus] Reg. & Rot. adusque duo SS sumptus.

Cap. 25. M. Varronis ad Ciceronem de lingua] Præpositio ad neque in Regio neque in Rot. admilla est. Nec caret gratia vel quod

quod is, ad quem scribitur liber, doceri dicitur, vel inflexa sic & vermiculata oratio.

Itaque in omnibus pæne verbis] Si quinque membris fides, legendum: docet, inque omnibus pæne verbis consuetudinem dominari ostendit.

Et ab adstringor tamen & extergeor & labor, adstrinxi] Sic Carrio, cum esset, & adstringor. Reg. & Rot. & a desstringor tamen & extergeor & labor destrinxi & extersi & lavi.

Alii raro dicunt, alii rarerent] Tres membranæ, alii rarerent.

Cap. 26. Simpleses isti & rufi & virides colores] MSS. isti rufus & viridi colores. Lege: simplices isti, rufus & viridis, colores. quod nescio unde acceptum jam prodidit Badius. Antè quem vulgo, isti rufi & virides.

Aliter ostrum, aliter crocum] Bene Carrio crocum àstri & Crocus: & Rot. Regiusque confirmant. Sed videtur excidisse, aliter aurum, propter verba sequentia, & croceum & ostrinum & aureum.

Appellatione, cum tamen ex ipsis rebus vocabula colorum mutuatur] Scripti mutuatur, & ignorant rō tamen. Lege, has singulas rufi varietates Latina oratio singulis propriusque vocabulis non demonstrat, omniaque ista significat una ruboris appellatione; tantum ex ipsis rebus vocabula colorum mutuatur, & igneum aliquid dicit.

Nihil a vocabulo rufi differunt, neque proprietates] Salmasius ad Solinum p. 1155 ex veterum librorum auctoritate distinguendum ac legendum ait: nihil a colore rufi differunt neque p. o. e. d. Ζαυθός autem & ἐρυθρός & πυρρός & κόκκινός habere quasdam: haud dubie properans & memoriæ nimis confusus: qui duo solennes morbi tantum virum septennero peccare iusserunt, Nusquam in vet. lib. a colore rufi differunt, sed Reg. & Rot. a vocabulo rufi dicuntur neque. Lincoln. nihil a vocabulo rufi dicunt neque. Dein regius: Ζαυθός autem & ἐρυθρός & πυρρός & κόκκινός habere quasdam sine rō sed: & hoc recte meminerat Salmasius. Rot. quoque licet hic mutilus: Ζαυθός autem Gr. & κόκκινός habere quasdam. Diximus rō Gr. notam esse Græci vocabuli aut plurium, quæ pingere supra caput librarii hujus esset. Sed ex istis colligimus auctorem scripsisse: Rufus enim color & ruber nihil aliud vocabulo rufi dicunt: ut neque proprietates ejus omnes declarant: Ζαυθός autem & ἐρυθρός & πυρρός & κόκκινός habere quasdam distantias coloris rufi videntur. Illud aliud vocabulo, ut Horatius alium sapiente bonoque, & alius Lysippo duceret ære. Adjecimus κόκκινός, neque enim frustra liber optimus & πυρρός & πυρρός. Helychius: κόκκινός πυρρός, ἐρυθρός, Ζαυθός. Varinus Favorinus: κόκκινός, κίτρινός,

de ad lib. 3. cap. 9. Jam illa, *spadici & pœniceo nomen est*, placuisse ante alia, quibus idem significatur, monuimus ad Livium.

Rufus atrore & nigrore multo mixtus] Gebhardus e Pal. offert *atriore nigrore & multo mixtus*, 1 Antiq. 10. Fulvianus, Lincoln. Reg. & Rot. *Rubidus autem est rufus atrior & nigrore multo inustus*. Forſan, ut *inſta macule, inſta ſtigmata*. Panis rubidus, *ampulla rubida* apud Plautum & Festum.

Luteus contra rufus color est dilucidior] Rot. & Regius, *dilucio*. Nempe *dilutior*, ut Salmaſius ad Solin. p. 256. poſt Gebhardum tamen 1 Antiq. 10. hic quoque poſt Muretum, qui ex Fulviano id profert. Neque aliter Lincolnienſis. Statim iidem codices tres unde *ei quoque nomen*, non *ejus*. Ut paullo ante *spadici & pœniceo nomen*.

Non ergo, inquit, mi Favorine] Reg. & Rot. *Non igitur, inquit, Favorine*.

Pluribus ab illis, quam a nobis, vocabulis] In Reg. Rot. Lincoln. non apparent *ab illis quam*. Has tres vuculas inferuerunt rudi illa emendandi ratione, qui cum haberent *pluribus a nobis*, non viderent *ad nobis corruptum esse ex vobis*. Sic enim tres illi ſpectati libri: *Sed ne viridis quidem color pluribus a vobis vocabulis dicitur. A vobis*, id est, a Græcis, quorum tu perſonam ſuſtines & cauſam agis.

Noſtris autem Latinis veteribus] Ocius dele *ad Latinis*, quod mala manus interpoſuit, neque est in Regio aut Rott. aut Fulviano. Sic ſolet loqui, *veteres noſtri*. Vide ad lib. 1. cap. 10.

Absque te, inquit, uno forſitan lingua profecto] Suspicor ſcripſiſſe auctorem: *Absque te, inquit, uno foret, lingua profecto Græca longe anteſſet*. Neque enim in hac formula verbum omittunt. Terentius Phormione: *Absque te eſſet, recte ego vidiffem mihi*. Perſa: *Absque me foret & meo præſidio, hic ſaceret te proſtibilem propediem*.

Καὶ νικηλὸν ἐπὶ ὄρεϊ] Ex Homero hauſit Iliados ψ verſu 382.

Καὶ νυ κεν ἢ παρέλαος ἢ αἰμοφύεσσον ἔθηκον. Sed paullulum inflexit ſcribendo *παρέλαος* & *ἔθηκας*. Prorſus enim ſic codex Regius:

Καὶ νυ κεν ἢ παρέλαος ἢ αἰμοφύεσσον ἔθηκας. Quod ſuſpicatus etiam fuerat Stephanus. Nam *facis* a Carrione noſtri confirmant, nec neceſſe eſt *feciffi*.

Flavus color viridi & albo] Reg. & Rot. *colore*. Fac: *Flavus color e viridi & albo mixtus*.

Spumas virentis maris flavo marmore appellavit] Reg. & Rot. *ſpuma virentis maris flavo marmor appellavit*. Vatic. *flavum marmor*.

mor. Lege: spumam virentis maris flavum marmor appellavit.

Cap. 27. T. Didio imperante.] Sic & Rot. Lincoln. regiusque Fulvianus, imperatore.

Magno usu bello Marfico.] Notum est, Venatu invigilant. Quia tamen Rot. & Lincoln. usi, suspicor fuisse magno usui, bello Marfico, paratu militum & armorum fuit.

Deinde per invidiam scriptorum.] Sic quidem libri. Placet tamen Lipsii 4 Epist. Quest. 4. per invidiam proscriptorum. Est enim invidia non tantum invidentis, sed etiam illorum, quibus ea confata est. Sallustius ipse in bello Catilin. qui invidiam Ciceronis, quae postea orta est, leniri credebant atrocitate sceleris eorum, qui poenas dederant

Quae eminus facie sua ostentabat.] Romana: Cominus faciem suam ostentabant. Ven. Cominus faciem suam ostendebant. Aldus: quae eminus faciem suam ostentabant. Reg. & Rot. quae vivus faciem suam ostentabat. Lipsius: Cominus faciem suam ostentabat.

T. Castritius cum pensitaret.] Reg. & Rot. De utriusque his verbis T. Castritius cum iudicaret.

Cum gaudio efferventiore eventu rerum expetitarum.] Ro. animi gaudio efferventiore eventu rerum expetitarum. Aldus addidit et cum. Carrio detraxit et eventu. Rot. animi gaudio effervescentiore eventum. Reg. animi gaudio efferventior eventum. Scribe: Leticia dicitur exsultatio animi gaudio efferventis ob eventum rerum expetitarum.

Sincerus & humanis magis rationibus conveniens.] Sic Carrio, cum fuisset, & humanius magisque omnibus conveniens. Scripti: sincerusque & humanis magis communibus conveniens. Lege: quanto illud sinceriusque & humanis magis conditionibus conveniens.

Fortuna producendos daret.] Sic quidem libri, sed id significat haud dubie prodigendos, ut Aldus, Badius, Gryphius jam reddiderunt. Juvat Lincoln. qui prodicendos.

Questu atque compendio gloriarum.] Rott. & Reg. atque compendio atque gloriarum. Lege: questu atque compendio auctique gloriarum.

Cap XXVIII. Oporteat cum terra movet.] Sic fecit Carrio, quod erat satis inepte: Cum terra movetur viribus. Accipimus, quod dedit i Emend. ii. sed hoc amplius censemus Gellium scripsisse: cum terra movit. Sic enim infra ipse hoc capite, & lib. 4. 6. Ut terram movisse nuntiari solet. Suetonius Claudio: observavitque sedulo, ut quoties terra movisset, serias advocata concione praetor indiceret.

Quamobrem terrae motus fiant.] Reg. & Rot. terrae mores. Lege, terra tremores, ut precepit Salmastius. Suetonius Nerone cap. 48. statimque terrae tremore & adverso fulgure pavescit. Galba 18. Urbem quoque & deinde Palatium ingressum excepit terrae tremor & assimilis quidam mugitui sonus.

Compertum non est, sed ne inter] Reg. Lincoln. Rot. ablegant
 non est: ut sit, non modo his communibus hominum sensibus opinionibusque
 compertum, sed ne inter physicas quidem philosophias satis con-
 stuit. Observatum eruditus non modo sepe fuisse critic antiquis pro
 non modo non: & restitimus Livio lib. 25, cap. 26. defendimus
 Senece de providentia cap. 1.

Undantium fluctibus pulsibusque] Reg. & Rot. pulsibusque flucti-
 busque. Scribe pulsibus fluctibusque.

Neptunum *εὐνοῦσεν* & *εὐνοῦσεν*] Regius ignorat *εὐνοῦ-
 γασεν* & Vatic. unum *εὐνοῦσεν*.

In omnibus aliis vitæ officiis] Scripti, in omnibus vitæ officiis
 aliis.

Piaculoque ob hanc rem opus esset] Lipfii conjectura certa,
 cum scripti & editi remotus esset. Si deo, si deæ non modo scrip-
 torum, sed & Romanæ, Venetæ, Aldinæ, Badianæ editio-
 num est. In Gryphiana, sive deo, sive deæ: quod corrigend-
 um monuit Carrio. Cæterum pro immolabat, Rot. & Regius
 immolabant. Recte: nam *τὸ* si quis pro colectivo est.

Sed de luna motibus solisque defectibus] Quasi lunæ proprii sint
 motus, solis defectiones, & non utriusque sideris & motus & de-
 fectiones. Tolle igitur *τὸ* motibus, cui locus hic nullus, & scribe
 cum Reg. & Rot. Sed de luna solisque defectionibus.

Incerta tamen & incuriosa super] Reg. & Rot. incerta tamen &
 incuriose super ea re opinatus est. Cap. 3 r. si quis non incuriose legit.

Cap. XXIX. Non severe non imperiose præcepit] Reg. & Rot.
 cum Fulviano: neque imperiose præcepit.

Habitat nidulaturque in segetibus] Sic omnes nostri. Habet
 Schegkii nusquam.

In sementes concesserat tempestiviores] Hic vates Schegkiius epist.
 6 Premess. legens concesserat.. ex Virgiliano, aëria quo congest-
 sere palumbes.

Fruentis flavescentibus] Reg. flaventibus. Ut supra efferven-
 tis.

Si quid ibi rei novæ fieret] Itā Rot. E Regio notatum, si quid inte-
 rea novi fieret. Neutrum integrum censeo, sed, si quid interibi
 rei novæ fieret. Plautus Captivis: vos lavate interibi. Et sæpe.
 Noster 3, 7.

Hæc ubi ille dixit, discessit, atque ubi rediit] Reg. & Rot. Hæc
 ubi ille dixit, & discessit, atque, ubi rediit casita, pulli trepidanti
 circumstrepere. Res levis prima fronte, sed non levis culpa
 inscitæ, quæ scabiam suam huic loco affricuit. Non enim
 tantum quid esset atque, ipsa non cepit, sed & aliis quamvis
 eruditus, intellectum ejus abstulit. Quo non minus hic dele-
 ctatus noster, quam Virgilius, cum caneret, si brachia forte
 revisit,

remisit, Atque illum in præceptis. Vide 10, ult. & nos ad Livium 26.

Properet atque alium in locum.] Quinque membranacei: properet inque alium locum sese asportet.

Misit qui amicos rogaret.] Rott. & Fulvianus roget. Loquitur tanquam de re nondum perfecta, sed quæ esset in pendentibus.

Jubet eos a metu otiosos esse.] Rottendorffianus a motu; sed jubet eos animo otioso esse Fulvianum Muretus olim, Regiumque habere nuper prodidit Lambecius. Placet admodum, & sumpsit a Terentio Andr. 5, 2. Animo jam nunc otioso esse impero. Nihil aliud volunt ambo, nisi quod post paullo dicit noster, sine metu & sine cura esse.

Mensem ad amicos.] Lincoln. mesium. Rot. messim.

Et sit nihil, & amici nulli erant.] Plautus Carcul. 5, 3. Velut decem minas dum solvit, omnis mensas transit. Postquam nihil sit, clamore hominem posco. Cicero ad Trebatium 7, 18. An hoc significas, nihil fieri, fringere te? Cæterum Reg. Lincoln. Rot. & sit nihil & diés & amici. Scribimus: Sol servit, & sit nihil: it diés & amici nulli erant. Hoc posterius membrum quasi exegesis est præcedentis. Plautus Pseudolo 1, 2. It diés, ego mihi cesso. i præ, puer. Ovidius 1 met. & euntem multa loquendo Detinuit sermone diem. Fulvianus quoque: & sit nihil & diés amici. Unde Muretus fere, ut nos.

Amici isti, inquit, magnam partem.] Editum ante hac, magnam in partem. Scripti: Amici isti magnam partem, inquit, cæsatores sunt. quin potius imus & cognatos adfines vicinosque nostros oramus. Illud Quam potius Carrionis. Quin potius imus, ut nostri scripti & editi, est. Cur non potius imus? lib. 3, 19. Idem codd. temperi. ut pigneri.

Ut ad laborem capesendum nihil evocentur.] Sic primus Aldus: neque aliter Verus Etymologicon in membranis ex hoc nostro, ut & Varrone, Festo, Nonio &c. excerpta continens, bibliothecæ Academicæ. At Reg. & Rot. & Romana cæteræque editiones. contentur, vel cunctentur. Forte: ut ad laborem capesendum nihil evocati contentur.

Operam quam dare mutuam rogati sunt supersederunt.] Reg. Rot. Fulv. supersederunt.

Afferes prima luce falces duas.] Regius primo luci. Hanc gemmulam ex putissimæ ac penitissimæ antiquitatis armariolis depromptam nostro inviderunt *οἱ κενὸς ἄλλοι*. Terentius Adelph. 5, 3. cæterum rus crascum filio cum primo luci. Varro lib. 5. & ut in campo cum primo luci adsiet. Idem Synephebo: Hodie si possumus, quod debemus, populo, in foro medio, luci claro decoquere. Et hoc ne Cicero quidem refugit.

Cuja est res] Reg. & Rot. *cuja res est*. Quod sequitur, in iisdem est, ut vulgo. Ex Fulviano notavit Muretus: *cuja est res, non aliunde petitur*.

Et propinquorum levi & inani] Rot. quoque, *levi plerumque & inani*. Nec Fulvianus aliter prodente Mureto lib. 2 epist. 6.

Sed quid aliud sanctiores libri Philosophorum monent quam ut in nobis] Omnino pro interrogatione hæc accipienda, nec potest tolli *quàm*, nisi ut oratio omnis ac sententia concidat. Nam si non interrogatur, *quò* *Sed quid aliud*, erit intelligendum, quasi esset, *sed aliquid aliud*. At non esse aliud vult auctor, quod monent graviores libri philosophorum, aliud quod Ælopus ore fabellæ risum movente prudens consilium dat: sed idem utrosque condocere. Igitur faciendum erat: *Sed nihil aliud: & tum tamen abesse quàm* non posset.

Extraque animum nostrum sunt] Hoc quidem etiam monent philosophi, præsertim qui alia quam animi bona non agnoscunt. Sed hæc quæstio non est hujus loci: illa tanguntur, quæ non sunt animi tantum, sed etiam operæ manusque, & in quibus licet agere vel non agere. Quare longe præfero quod est in regio: *quæ extra nos extraque nostrum arbitrium sunt*. Epicætetus: *Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἡμῶν, τὰ δὲ ἔκ ἐφ' ἡμῶν*. Et mox. *Καὶ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ φύσις ἐλευθέρη, ἀκάλυπτα, ἀπαρρημπόδιον· τὰ δὲ ἔσται ἐφ' ἡμῶν ἀδύνη, ὀλέθα, κολυβία, ἀλλότεια*. *Extra nostrum arbitrium sunt τὰ σὺν ἐφ' ἡμῶν & ἀλλότεια*. Sic lib. 17, 1 distinguunt, quæ de nostra voluntate nostroque consilio possunt fieri & quorum nec consilium sit nostrum nec arbitrium. Lib. 19, 1. *Visa animi non voluntatis sunt neque arbitraria, probationes autem eorum voluntariæ sunt, suntque hominum arbitratu*.

Cap. XXIX. *Undarum motibus qui in mari*] Sic Carrio. Piores, *motibus & quæ in mari*. Regius, in *undarum motibus quæ in mari*.

In undarum motu observatum est] Reg. Rot. Lincoln. negant hic novisse *quò* *observatum est*: negant item *quasve*. Dein Rot. & eadem Lincoln. ex earum. Admodum igitur diffido integritati hujus loci. Neque erat necesse aerem fluentem interponi. Vide an fuerit: Hoc sæpe numero in undis notatum, quas aquilones venti, quasque ex contraria cæli regione faciunt in mari austri atque africæ.

Maximi & creberrimi excitantur] Hoc undecumque arripuit Carrio: & subscribit Lincolnienfis. Sed Reg. & Rot. *creberrimi*.

Et a vento quidem jamdudum tranquilla sunt] Gebhardus e Pal. & *a vento quidem jam tranquilla sunt dudum*, 1 Antiq. 2. Rot.